

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANTELOR PUBLICE PLOIEȘTI
Serviciul Soluționare Contestații

DECIZIA nr. 334 / 2020
privind soluționarea contestației formulată de
S.C. ... S.A.
din ..., județul ...

Cu adresa nr. ... înregistrată la **Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești** sub nr...., **Administrația Județeană a Finanțelor Publice ... – Inspecție Fiscală** a înaintat dosarul contestației formulată de **S.C. ... S.A.** din ..., județul ..., împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr...., act administrativ fiscal emis de organele de inspecție fiscală din cadrul emis de A.J.F.P. ..., precum și împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. întocmit de A.J.F.P. ... – I.F..

S.C. ... S.A. are domiciliul fiscal în ... județul ..., este înregistrată la O.R.C. sub nr... și deține codul unic de înregistrare nr.. cu atribut fiscal RO.

Obiectul contestației îl constituie suma totală de .. lei reprezentând:

- taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată..... lei;
- accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată..... .. lei.

Organul de soluționare a contestației constatând îndeplinirea prevederilor *art.270 alin.(1) și ale art.272 alin.(1) lit.a) din TITLUL VIII – Soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale – al Legii nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală*, cu modificările și completările ulterioare, respectiv încadrarea în cuantumul de până la 3.000.000 lei a sumei totale ce formează obiectul actului administrativ fiscal, precum și transmiterea contestației în termenul de 45 de zile de la comunicarea actului atacat – Decizia de impunere nr.... a fost comunicată sub semnatura contribuabilului în data de ..., iar contestația a fost depusă în data de ... fiind înregistrată la A.J.F.P. ... sub nr.... - procedează în continuare la analiza pe fond a contestației.

I. Susținerile societății contestate sunt următoarele:

„[...] Subscrisa ... S.A. [...] formulam prezenta

CONTESTATIE

împotriva

Deciziei de impunere nr.... [...]

Raportului de inspecție fiscală nr... [...]

PRIN CARE SOLICITAM organului competent să soluționeze prezenta contestație [...], iar prin decizia ce o va pronunța să admită Contestația, și pe cale de consecință:

-Să anuleze Decizia de impunere și Raportul de inspecție fiscală în ceea ce privește următoarele obligații fiscale suplimentare de plată stabilite de organele fiscale:

Taxa pe valoarea adăugată ... lei.

-Să exonereze Societatea de plata obligațiilor fiscale suplimentare stabilite prin Decizia de impunere și Raportul de inspecție fiscală.

-Să exonereze Societatea de la plata oricărui obligații accesorii corelative obligațiilor fiscale suplimentare stabilite prin Decizia de impunere și Raportul de inspecție fiscală.

-Să restituie Societății suma de ... lei [...].[...]

PENTRU URMĂTOARELE MOTIVE:

1)Aspecte preliminare referitoare la TVA

În prezenta contestație, ... își bazează argumentele atât pe legislația națională de TVA, respectiv Legea nr.

571/2003 privind Codul fiscal („vechiul Cod Fiscal”) si Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal („Codul Fiscal”), cat si pe Directiva 2006/112/CE („Directiva de TVA”) care reglementeaza sistemul comun at taxei pe valoarea adaugata. De asemenea, ... face referinta la jurisprudenta Curtii de Justitie a Uniunii Europene („CJUE”), avand ca scop clarificarea interpretarii prevederilor directivelor europene privind sistemul comun at taxei pe valoarea adaugata.[...]

Retinem ca pentru tranzactiile mentionate mai sus, ... a pus la dispozitia EIF „facturi si CMR-uri intocmite la momentul predarii bunurilor catre caraus, precum si confirmarea obtinuta de la beneficiar in timpul controlului in timpul controlului ca a primit bunurile din facturile respective” (a se vedea in acest sens Anexa nr. 4 privind confirmarea obtinuta de la beneficiarul bunurilor ..., precum si seturile de facturi emise catre si documente privind transportul ulterior al acestor bunuri din ... in ... prin transport maritim), acest lucru fiind precizat si in RIF, la pagina 8 si pagina 10.

Atat pe parcursul inspectiei fiscale, cat prin Punctul de vedere formulat de Societate in legatura cu RIF, ... a sustinut ca beneficiaza de scutirea de TVA pentru livrarile intracomunitare in baza Directivei de TVA (care prevede conditiile pentru aplicarea scutirii de TVA) si a dispozitiilor corespondente din Codul Fiscal, precum si in baza hotararii CJUE in cauza C-587/10 - VSTR din 27 septembrie 2012, chiar daca ... nu a comunicat Societatii un numar de TVA valid alocat lui ... de catre autoritatile fiscale din alt stat membru. [...]

3.1. Cadrul legal

In primul rand, Directiva de TVA (in versiunea in vigoare pana la data de 1 ianuarie 2020) nu conditioneaza aplicarea scutirii de TVA de comunicarea, catre furnizorul care trebuie sa aplice scutirea de TVA, a unui cod valid de TVA apartinand cumparatorului. Din contra, conditia care trebuie indeplinita este cea legata de transportul bunurilor din Romania in alt stat membru. De asemenea, trebuie sa se dovedeasca faptul ca cumparatorul catre care sunt livrate bunurile in context intracomunitar este o persoana impozabila in sensul legii de TVA. A se vedea in acest sens prevederile art. 138, alin (1) din Directiva de TVA cu privire la scutirile legate de livrarea de bunuri, precum si prevederile in ceea ce priveste persoana impozabila, astfel cum este ea definita in art. 9, alin (1) in Directiva de TVA [...]

Conditia privind comunicarea de catre persoana care achizitioneaza bunuri din alte state membre UE a numarului de identificare in scopuri de TVA devine o cerinta obligatorie, in sensul Directivei de TVA, abia incepand cu 1 ianuarie 2020. Altfel spus, pentru toate tranzactiile privind livrarile intracomunitare pana la data de 31 decembrie 2019 inclusiv, prevederile Directivei de TVA nu prevad ca o cerinta privind scutirea de TVA a livrarilor intracomunitare comunicarea unui numar de identificare in scopuri de TVA apartinand cumparatorului. [...]

In al doilea rand, conditia comunicarii catre furnizor de catre cumparator a unui cod valid de TVA, apartinand cumparatorului introdusa de legiuitorul roman in dispozitiile art.143, alin.(2) din Codul Fiscal (in varianta in vigoare pana la 1 ianuarie 2016), respectiv la art. 294, alin (2) din Codul Fiscal (in variant in vigoare in perioada 1 ianuarie 2016 - 31 decembrie 2019 inclusiv) referitoare la aplicarea scutirii de TVA pentru livrarile intracomunitare, este pana la data de 1 ianuarie 2020 contrara Directivei de TVA si jurisprudentei CJUE (a se vedea in acest sens, printre altele punctul 49 si punctele 51 - 52 din cauza C- 587/10 - VSTR din 27 septembrie 2012) daca este interpretata si aplicata de autoritatile fiscal nationale ca si o conditie de fond pentru scutirea de TVA [...]. [...]

Mai mult, avand in vedere dispozitiile Articolului 138 din Directiva de TVA in vigoare inainte de 1 ianuarie 2020 si jurisprudenta CJUE citata mai sus, cel mult autoritatile fiscale din Romania pot considera, pana la data de 1 ianuarie 2020, conditia prezentarii unui cod valid de TVA apartinand cumparatorului ca fiind o conditie de forma² care sa faciliteze dovada calitatii de persoana impozabila a cumparatorului, fara a exclude posibilitatea dovedirii calitatii de persoana impozabila a cumparatorului cu alte mijloace de proba. In concluzie, pana la data de 1 ianuarie 2020, anulara scutirii de TVA strict din motivul neprezentarii codului de TVA al cumparatorului, cu ignorarea altor mijloace de proba care dovedesc calitatea de persoana impozabila a cumparatorului, este o incalcare a conditiilor de fond pentru aplicarea scutirii de TVA si o masura care depaseste ceea ce este strict necesar pentru aplicarea corecta a legislatiei comunitare de TVA³. [...]

De asemenea, in cauza C-146/05 Colee din 27 septembrie 2007 se precizeaza ca o masura nationala care conditioneaza dreptul de a beneficia de scutirea de TVA pentru o livrare intracomunitara de respectarea unor conditii de forma, fara a lua in considerare cerintele de fond, depaseste ceea ce este necesar pentru a asigura perceptia corecta a taxei si contituie o incalcare a principiului proportionalitatii. [...]

In final, subliniem ca prevalenta conditiilor de fond pentru aplicarea scutirii de TVA a fost confirmata in repetate randuri si de Inalta Curte de Justitie si Casatie a Romaniei (ICCJ) in jurisprudenta sa constanta, prin care ICCJ a statuat ca scutirea de TVA pentru livrarile intracomunitare de bunuri nu poate fi anulata din motive de forma, cata vreme persoana care invoca scutirea a demonstrat indeplinirea conditiilor de fond pentru aplicarea scutirii. [...]

3.2. Analiza situatiei de fapt si concluziile Societatii

Avand in vedere cadrul legal redat mai sus constatam ca, atunci cand persoana care realizeaza livrarea intracomunitara poate dovedi faptul ca beneficiarul livrarii este persoana impozabila, scutirea de TVA trebuie aplicata ca atare. In acest sens, facem trimitere la Anexa nr. 5 care cuprinde date oficiale privind calitatea de persoana impozabila a Astfel, din informatiile publice de pe site-ul oficial al Registrului Comertului din rezulta ca ... este o societate cu raspundere limitata, infiintata in anul [...].

II. Din Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr., respectiv din anexa la aceasta – Raportul de inspecție fiscală nr., rezultă următoarele:

"[...] 3. Obligație fiscală principală – Taxa pe valoarea adăugată

TVA colectată [...]

Astfel în perioada decembrie 2015 – ianuarie 2017 pentru un număr de 6 facturi fiscale cu o valoare totală de ... lei, înscrise distinct în anexa 4, contribuabilul a înregistrat în contabilitate ca export și declarant în Decontul de TVA venituri scutite de TVA reprezentând exporturi de bunuri și servicii fără a deține Declarație vamală de export vizată de organele vamale, sau confirmarea organelor vamale de încheiere a exporturilor.

Mentionăm ca facturile fiscale respective au fost emise către ..., urmând ca aceasta să exporte bunurile către diverși parteneri din India.

În întreaga perioadă partenerul ... nu a deținut cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA.

În consecință nu se poate acorda scutirea de TVA pentru suma de 312.634 lei (operațiunea înregistrată în contabilitate ca export), dar și în condițiile în care ar fi fost considerate o livrare intracomunitară nu beneficia de scutire de TVA deoarece partenerul nu deține cod valabil de TVA.

Au fost înscrise prevederile art.143 alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, respectiv art.294 și art.296 din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare. [...]

4. Obligație fiscală principală – Taxa pe valoarea adăugată

TVA colectată [...]

Astfel în perioada februarie – iulie 2017 pentru un număr de 2 facturi fiscale cu o valoare totală de lei, înscrise distinct în anexa 4, contribuabilul a înregistrat în contabilitate ca export și declarant în Decontul de TVA venituri scutite de TVA reprezentând exporturi de bunuri și servicii fără a deține Declarație vamală de export vizată de organele vamale, sau confirmarea organelor vamale de încheiere a exporturilor.

Mentionăm ca facturile fiscale respective au fost emise către ..., urmând ca aceasta să exporte bunurile către diverși parteneri din India.

În întreaga perioadă partenerul ... nu a deținut cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA.

În consecință nu se poate acorda scutirea de TVA pentru suma de ... lei (operațiunea înregistrată în contabilitate ca export), deoarece partenerul [...] nu deținea cod valabil de TVA.

Au fost înscrise prevederile art.294 și art.296 din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare. [...]"

III. Pe baza actelor și documentelor din Dosarul contestației, în urma analizei efectuate pe baza actelor normative în vigoare din perioada supusă inspecției fiscale, consemnate în actul administrativ fiscal atacat, organul de soluționare a cauzei constată:

Controlul efectuat la S.C. ... S.A. concretizat prin *Raportul de inspecție fiscală nr. ... și Decizia de impunere nr.*, a avut ca obiectiv verificarea modului de calcul, evidențiere și declarare a taxei pe valoarea adăugată pentru perioada 01 decembrie 2014 – 30 septembrie 2019 și a impozitului pe profit pentru perioada 01 ianuarie 2014 – 30 septembrie 2019.

S.C. ... S.A. are ca obiect principal de activitate "*Fabricarea utilajelor pentru extracție și construcții*" - cod CAEN 2892.

Urmare constatărilor consemnate în Raportul de Inspecție Fiscală nr., în baza căruia a fost emisă *Decizia de impunere nr.*, organele de inspecție fiscală din cadrul A.J.F.P ... – Inspectie Fiscala **au stabilit obligații fiscale suplimentare de plată în sumă totală de . lei**, reprezentând taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată

În urma verificărilor efectuate privind **taxa pe valoarea adăugată** din perioada 01 decembrie 2014 - 30 septembrie 2019, a fost stabilită TVA suplimentară în sumă de lei, reprezentând TVA colectată aferentă livrărilor intracomunitare efectuate de ... S.A. către .. care nu deține un cod valid de TVA în perioada în care au fost realizate operațiunile.

În ceea ce privește contestarea Raportului de inspecție fiscală nr. ..., facem precizarea că acesta reprezintă un act premergător, în care sunt prezentate constatările inspecției fiscale din punct de vedere faptic și legal, iar rezultatele verificării au fost valorificate

prin emiterea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr.....

Neavând natura juridică a unui act administrativ fiscal, raportul de inspecție fiscală nu produce, potrivit legii, efecte juridice față de contribuabilul verificat și nu stabilește niciun raport obligațional între S.C. ... S.A. și bugetul general consolidat al statului, de aceea nu este susceptibil de a fi pus în executare și, pe cale de consecință, de a fi contestat.

Prin contestatie societatea sustine urmatoarele:

-Directiva TVA nu conditioneaza aplicarea scutirii de TVA de comunicarea, catre furnizorul care aplica scutirea, a unui cod valid de TVA.

-Prezentarea unui cod valid de TVA este o conditie de forma.

-Conditia comunicarii catre furnizor a unui cod valid de TVA, apartine cumparatorului.

-Potrivit cauzei C-146/05 o masura nationala care conditioneaza dreptul de a beneficia de o scutire de TVA pentru o livrare intracomunitara de bunuri de respectarea unor conditii de forma constituie o incalcare a principiului proportionalitatii.

-Inalta Curte de Casatie si Justitie, statueaza ca scutirea de TVA pentru livrari intracomunitare nu poate fi anulata din motive de forma, invocand in acest sens Deciziile nr.... si nr.....

Față de susținerile părților și având în vedere prevederile legale în vigoare din perioada supusă inspecției fiscale, rezultă următoarele:

1) Referitor la TVA suplimentara în sumă de ... lei, organul de soluționare a contestației constată următoarele:

În fapt, potrivit celor consemnate in Raportul de inspectie fiscala nr.... în perioada decembrie 2015 – iulie 2017, ... S.A. a înregistrat în evidența contabilă si a declarat exporturi de bunuri în sumă de ... lei (... lei + ... lei) către societatea ..., pentru care a aplicat regimul de scutire de TVA.

Urmare verificarilor efectuate organele de control au constatat ca, operatiunile efectuate de ... S.A. catre ... reprezinta in fapt livrari intracomunitare de bunuri, intrucat societatea catre care au fost facturate bunurile se afla intr-un stat membru al Uniunii Europene.

De asemenea, analizand existenta codului de inregistrare in scopuri de TVA pentru in perioada realizarii tranzactiilor cu ... S.A., organele de control au constatat ca acest partener nu detine un cod valabil de inregistrare in scopuri de TVA atribuit de autoritățile fiscale din Anglia in perioada respectiva.

Fata de cele de mai sus, la control organele de inspectie fiscala au considerat ca livrarile catre ... nu indeplinesc condiția de scutire prevazuta la art. 143 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv art. 294 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, si in consecinta au colectat TVA in suma de ... lei prin aplicarea cotei standard asupra bazei de impozitare înscrisă în facturi.

În drept, art.128 alin.(9) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare pana la 31.12.2015, **reglementează livrarea de bunuri ca operațiune cuprinsă în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată:**

„CAPITOLUL IV

Operațiuni cuprinse în sfera de aplicare a taxei

art. 128 - Livrarea de bunuri

(9) Livrarea intracomunitară reprezintă o livrare de bunuri, în înțelesul alin. (1), care sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru de către furnizor sau de persoana către care se efectuează livrarea ori de altă persoană în contul acestora.”

Incepand cu 01.01.2016, aceste prevederi au fost preluate si mentinute la art.270 alin.(9) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit dispozițiilor legale antecitate, **livrarea intracomunitară de bunuri** este definită ca reprezentând o livrare de bunuri care sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru de către furnizor sau de persoana către care se efectuează livrarea ori de altă persoană în contul acestora.

Cu privire la operațiunile scutite, art.143 alin.(2) lit. a) și alin.(3) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, valabil până la 31.12.2015, precizează că:

„art. 143 - (2) Sunt, de asemenea, scutite de taxa următoarele:

a) livrările intracomunitare de bunuri către o persoană care îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru,[...],

(3) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se stabilesc, acolo unde este cazul, documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă pentru operațiunile prevăzute la alin. (1) și (2) și, după caz, procedura și condițiile care trebuie îndeplinite pentru aplicarea scutirii de taxă.”.

Aceste prevederi se regăsesc începând cu 01.01.2016 la art.294 alin.(2) lit. a) și alin.(3) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, din care cităm:

„art.294 - (2) Sunt, de asemenea, scutite de taxă următoarele:

a) livrările intracomunitare de bunuri către o persoană care îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru, [...]

(3) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se stabilesc, acolo unde este cazul, documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă pentru operațiunile prevăzute la alin. (1) și (2) și, după caz, procedura și condițiile care trebuie îndeplinite pentru aplicarea scutirii de taxă.[...]”.

Din dispozițiile legale citate mai sus, se reține că, **livrarea intracomunitară de bunuri către o persoană este scutită de taxă pe valoarea adăugată dacă, persoana respectiva îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru.**

Pentru explicitarea și aplicarea unitară a acestor prevederi legale a fost emis O.P.A.N.A.F. nr.2222/2006 privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a) - i), art. 143 alin. (2) și art. 144¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, valabil până la 31.12.2015, care la art. 10 alin. (1) prevede că **scutirea de taxa pentru livrările intracomunitare de bunuri** prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, [...], **se justifică pe baza următoarelor documente:**

„a) factura care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 155 alin. (19) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și în care să fie menționat codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit cumpărătorului în alt stat membru;

b) documentul care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru; și, după caz,

c) orice alte documente, cum ar fi: contractul/comanda de vânzare/cumpărare, documentele de asigurare.”.

Începând cu februarie 2016, aceste prevederi au fost preluate în Ordinul nr.103/2016 privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. a) - i), art. 294 alin. (2) și art. 296 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, din care cităm:

„art. 10 - (1) Scutirea de taxă pentru livrările intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 294 alin. (2) lit.

a) din Codul fiscal, cu excepțiile de la pct. 1 și 2 ale aceleiași litere a), se justifică pe baza următoarelor documente:

a) factura în care trebuie să fie menționat codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit cumpărătorului în alt stat membru;

b) documentul care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru; și, după caz,

c) orice alte documente, cum ar fi: contractul/comanda de vânzare/cumpărare, documentele de asigurare. ”.

Referitor la factura, art.155 alin.(19) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, valabil până la 31.12.2015, precizează:

”art. 155 - (19) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

f) denumirea/numele și adresa beneficiarului bunurilor sau serviciilor, precum și **codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscală al beneficiarului**, dacă acesta este o persoană impozabilă ori o persoană juridică neimpozabilă;”

iar începând cu 01.01.2016, aceste prevederi se regăsesc la art.319 alin.(20) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, din care cităm:

„**art. 319 - (20) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:**

f) denumirea/numele și adresa beneficiarului bunurilor sau serviciilor, precum și **codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscală al beneficiarului**, dacă acesta este o persoană impozabilă ori o persoană juridică neimpozabilă;

Conform acestor dispoziții legale se reține că, **scutirea de taxă pe valoarea adăugată pentru livrările intracomunitare de bunuri se justifică cu factura**, care trebuie să conțină informațiile prevăzute de legea fiscală, și **în care să fie înscris codul de înregistrare în scopuri de TVA cu care se identifica cumparatorul în celălalt stat membru**, cu documente care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru și, după caz, cu orice alte documente (contractul/comanda de vânzare-cumpărare, documentele de asigurare).

Pentru operațiunile care nu sunt scutite sau nu sunt supuse cotei reduse sunt aplicabile prevederile art.140 alin.(1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează:

„art. 140 - (1) Cota standard este de 24% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotelor reduse.[...]”,

iar începând cu 01.01.2016 sunt aplicabile dispozițiile art.291 alin.(1) lit.a) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„art. 291 - (1) Cota standard se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotelor reduse, iar nivelul acesteia este:

a) 20% începând cu data de 1 ianuarie 2016 și până la data de 31 decembrie 2016;

b) 19% începând cu data de 1 ianuarie 2017.”

Conform acestor prevederi legale, rezulta ca, **se aplica cota standard de 24%, respectiv 20%, respectiv 19% asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxa.**

Din documentele existente la dosarul cauzei, se reține că, în perioada decembrie 2015 – iulie 2017 ... S.A. a emis către din Anglia opt facturi în suma totală de ... lei pe care le-a înregistrat și declarat ca exporturi, aplicând regimul de scutire de taxă pe valoarea adăugată.

Asa cum reiese din raportul de inspecție fiscală, organele de control au concluzionat ca cele opt tranzacții reprezintă în realitate livrări intracomunitare pentru care însă, societatea contestată nu beneficiază de scutirea de taxă, întrucât din verificarea efectuată în VIES a rezultat ca acest partener nu deține un cod valabil de înregistrat în scopuri de TVA în celălalt stat membru (...), motiv pentru care au colectat TVA în suma de ... lei, astfel:

-pentru luna decembrie 2015 s-a colectat TVA în sumă de ... lei (... lei x 24%);

-pentru anul 2016 s-a colectat TVA în sumă de .. lei (... lei x 20%);

-pentru perioada ianuarie – iulie 2017 s-a colectat TVA în sumă de .. lei (.. lei x 19%).

Având în vedere prevederile legale anterior invocate și documentele existente la dosarul cauzei, se reține că, TVA suplimentară în suma de ... lei a fost stabilită de organele de inspecție fiscală din cauza faptului că S.C. ... S.A. nu a prezentat un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA al beneficiarului bunurilor, atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru decât cel în care a început expediția bunurilor.

Or, prevederile legale antecitate **precizează clar ca furnizorul trebuie să dețină un cod valabil de TVA cu care se identifica cumparatorul în celălalt stat membru și pe care să îl înscrie în facturi pentru a putea beneficia de scutirea prevăzută la efectuarea livrărilor intracomunitare.**

Cum **excepțiile sunt de strictă interpretare și aplicare**, în speța **scutirea poate să fie aplicată numai dacă furnizorul respectă toate dispozițiile legale pentru aplicarea scutirii de taxă pentru operațiune factuată**, ci nu doar o parte din ele.

Ca atare, sarcina probei privind dreptul la beneficiul unei derogări sau al unei scutiri fiscale revine celui care a solicitat beneficiul unui astfel de drept, în concret furnizorului ... S.A., care trebuie să dovedească autorităților fiscale că, în cazul celor opt livrări efectuate către .. **deține următoarele documente: un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA al beneficiarului bunurilor, facturi completate potrivit dispozițiilor legale și documentele specifice de transport.**

Organul de soluționare reține că, nici în timpul controlului și nici în faza administrativă de atac societatea **nu a prezentat un cod de înregistrare în scopuri de TVA care a să fi fost atribuit de autoritățile fiscale din Anglia societății ... și care să fi fost valabil în perioada decembrie 2015 – iulie 2017 când au fost efectuate operațiunile.**

De asemenea, din analiza facturilor existente la dosar rezultă ca acestea nu au înscris un cod de înregistrare în scopuri de TVA al cumparatorului ..., și nici **nu au fost transmise facturi corectate care să cuprindă un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA.**

Retinem astfel că, în mod legal organele de inspecție fiscală nu au acordat scutirea de taxă, stabilind TVA suplimentară în suma de ... lei aferentă operațiunilor desfășurate cu partenerul în discuție ce nu a deținut cod valabil de TVA la momentul efectuării livrărilor.

Referitor la afirmația petentei cum că, *prezentarea unui cod valid de TVA este o condiție de formă, iar neîndeplinirea acesteia neputând duce la colectarea taxei pe valoarea adăugată*, organul de soluționare menționează că acesta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației **întrucât însăși cadrul legal antecitat prevede condițiile care trebuie îndeplinite în mod obligatoriu și cumulativ**, astfel că este de la sine înțeles că neîndeplinirea uneia dintre cerințe duce la respingerea scutirii.

În ceea ce privește *invocarea de către petenta a Directivei 2006/112/CE*, reținem că, în lipsa precizării în Directiva a unor dispoziții concrete în ceea ce privește probele pe care persoanele impozabile sunt obligate să le prezinte pentru a beneficia de scutirea de TVA, revine statelor membre sarcina de a stabili, în conformitate cu art.131 din Directiva 2006/112/CE, condițiile în care scutesc livrările intracomunitare pentru a asigura aplicarea corectă și directă a scutirilor și pentru a preveni orice posibilă fraudă, evaziune sau abuz. Cu toate acestea, în exercitarea competențelor lor, statele membre trebuie să respecte principiile generale de drept care fac parte din ordinea juridică a Uniunii, între care figurează în special principiile securității juridice și proporționalității.

Astfel, fără să contravină legislației europene, **legislația românească prevede în mod expres documentele și condițiile în care poate fi aplicată scutirea de TVA în cazul unei livrări intracomunitare, prevăzute de Ordinul nr.2222/2006, respectiv de Ordinul nr.103/2016.**

Sușinerile din contestația formulată că, lipsa unui cod valid de TVA nu este de natură să modifice fondul operațiunilor derulate de societate, nu pot fi luate în considerare în soluționarea favorabilă a cauzei, câtă vreme, **prevederile legislației de TVA din România condiționează strict aplicarea scutirii de TVA de comunicarea unui cod valid de TVA emis de alt stat membru, fapt care nu contravine Directivei 112/2006/CE privind TVA și jurisprudenței Curții Europene de Justiție.** Jurisprudența Curții Europene de Justiție poate fi invocată doar în situația în care nu există prevederi contrare în legislația națională, astfel că, până la amendarea legislației naționale citate în speță, aceasta prevalează în soluționarea cauzei.

În acest sens este și, cauza C-587/10 prin care Curtea a statuat că **“nu se opune ca administrația fiscală a unui stat membru să condiționeze scutirea de taxă pe valoarea adăugată a unei livrări intracomunitare de transmiterea de către furnizor a numărului de identificare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată al persoanei care achiziționează**

bunurile, sub rezerva totuși ca acordarea acestei scutiri să nu fie refuzată pentru simplul motiv că această obligație nu a fost respectată atunci când furnizorul nu poate, cu bună-credință și după ce a luat toate măsurile care îi pot fi impuse în mod rezonabil, să transmită acest număr, dar transmite, pe de altă parte, alte indicații de natură să demonstreze în mod suficient că persoana care achiziționează bunurile este o persoană impozabilă acționând ca atare în operațiunea în cauză.”.

De asemenea, în cauza C-409/04, Teleos plc. i alții, la paragrafele 45 și 58 se statuează următoarele: „45. [...] **obligatia de a stabili condițiile de aplicare a scutirii unei livrări intracomunitare revine statelor membre.** Trebuie amintit totuși ca, în exercitarea competențelor lor, statele membre trebuie să respecte principiile generate de drept care fac parte din ordinea juridică comunitară, printre care figurează în special principiul securității juridice și al proportionalității (a se vedea în acest sens Hotărârea din 18 decembrie 1997, Molenheide și alții, C-286/94, C-340/95, C-401/95 și C-47/96, Rec., p. 1-7281, punctul 48, precum și Hotărârea din 11 mai 2006, Federation of Technological Industries și alții, C-384/04, Rec., p. 1-4191, punctele 29 și 30).

58. Desigur, obiectivul de prevenire a fraudei fiscale justifică uneori cerințe ridicate în ceea ce privește obligațiile furnizorilor. Cu toate acestea, orice repartizare a riscului între furnizor și administrația fiscală, ca urmare a unei fraude savarsite de către un tert, trebuie să fie compatibilă cu principiul proportionalității. În plus, în loc să prevină fraudă fiscală, un regim care plasează toată responsabilitatea plății TVA-ului în sarcina furnizorului, independent de implicarea sau neimplicarea acestuia în fraudă nu protejează în mod necesar sistemul armonizat de TVA împotriva fraudei și a abuzului persoanei care achiziționează bunurile. **Aceasta din urmă, dacă ar fi scutită de orice responsabilitate, ar putea, într-adevăr, să fie încurajată să nu expedieze sau să nu transporte bunurile în afara statului membru de livrare și să nu le declare în scopuri de TVA în statele membre de destinație avute în vedere.”.**

Totodată, în cauza C-21/16 Curtea precizează ca: “Articolul 131 și articolul 138 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretate în sensul ca se opun ca administrația fiscală a unui stat membru să refuze scutirea de taxă pe valoarea adăugată a unei livrări intracomunitare pentru simplul motiv ca, la data acestei livrări, persoana care achiziționează bunurile, cu domiciliul în statul membru de destinație și titulara a unui număr de identificare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată valabil pentru operațiunile efectuate în acest stat, nu este nici înregistrată în sistemul de schimb de informații privind taxa pe valoarea adăugată, nici supusă unui regim de impozitare a achizițiilor intracomunitare, deși nu există niciun indiciu concret cu privire la existența unei fraude și s-a demonstrat ca sunt îndeplinite condițiile de fond pentru scutire. În acest caz, articolul 138 alineatul (1) din directiva menționată, interpretat în lumina principiului proporționalității, se opune de asemenea unui astfel de refuz în cazul în care vânzătorul avea cunoștința de împrejurările caracteristice ale situației persoanei care achiziționează bunurile în ceea ce privește aplicarea taxei pe valoarea adăugată și avea convingerea ca ulterior persoana care achiziționează bunurile urma să fie înregistrată cu efect retroactiv în calitate de operator intracomunitar.”

Astfel, și din prevederile Curții Europene de Justiție se reține că, **obligatia de a stabili condițiile de aplicare a scutirii unei livrări intracomunitare revine statelor membre**, iar în cazul în care beneficiarul nu deține la momentul operațiunii cod valid de TVA pentru a beneficia de dreptul de scutire trebuie să existe convingerea că ulterior persoana care achiziționează bunurile se va înregistra **RETROACTIV** în calitate de operator intracomunitar.

Or, nu deține un cod valabil de TVA la momentul derulării tranzacțiilor cu S.C. ... S.A. și nici nu s-a retroactivat în calitate de operator intracomunitar.

Cu privire la invocarea *Deciziilor nr.3202/2009 și nr.4739/2011 pronunțate de ICCJ* precizăm ca acestea nu sunt aplicabile spetei, întrucât în situațiile respective este vorba de erori de completare a documentelor, erori ce au fost corectate. Or, în cazul ... S.A. nu este în discuție înscrierea unui cod gresit sau a unei denumiri eronate a cumpărătorului, ci faptul că la data facturării nu exista un cod valid de înregistrare în scopuri de TVA atribuit cumpărătorului ... în celălalt stat membru.

Referitor la susținerea potrivit căreia, *condiția comunicării către furnizor a unui cod valid de TVA aparține cumpărătorului*, menționăm ca potrivit dispozițiilor OMFP nr.1706/2006 pentru aprobarea Procedurii de solicitare a verificării valabilității codului de înregistrare în scopuri de TVA și a datelor de identificare ale persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în celelalte state membre, de către persoane înregistrate în scopuri de TVA în România, ***“Verificarea valabilității codurilor de înregistrare în scopuri de TVA, furnizate vânzătorilor din România de către cumpărători din alte state membre, cade în sarcina vânzătorului; informațiile obținute ca urmare a solicitării de verificare au caracter informativ și nu obligă în nici un fel furnizorul informației.”***

Retinem astfel ca, petenta avea posibilitatea să verifice codul de TVA al cumpărătorului, în baza prevederilor OMFP nr.1706/2006, care la pct.3 al Anexei 1 prevede:

“3. Persoanele înregistrate în scopuri de TVA în România pot verifica valabilitatea codurilor de înregistrare în scopuri de TVA și a datelor de identificare ale persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în celelalte state membre, astfel:

a) accesând pagina de internet a Comisiei Europene, la adresa: http://ec.europa.eu/taxation_customs/vies/en/vieshome.htm, utilizând adresa: <http://anaf.mfinante.ro/wps/portal/VIES.htm>;

b) transmițând o solicitare, prin poșta electronică, la adresa/adresele menționată/menționate pe portalul A.N.A.F., utilizând: <http://anaf.mfinante.ro/wps/portal/>;

c) transmițând o solicitare în scris, prin poștă sau direct la registratura direcțiilor generale ale finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București, sau a Direcției generale de administrare a marilor contribuabili.”

Or, **petenta nu face dovada cu documente că a procedat la verificarea existenței/valabilității codului de înregistrare în scopuri de TVA a cumpărătorului său în celălalt stat membru** conform procedurii prevăzute în OMFP nr.1706/2006.

Având în vedere că la dosarul cauzei nu au fost prezentate documente din care să rezulte o situație contrară față de cele consemnate în raportul de inspectie fiscală, se vor menține ca legale constatările organelor de inspectie fiscală cu privire la colectarea TVA în suma de lei aferenta livrarilor efectuate către ... care nu detinea un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA la momentul realizării tranzacțiilor.

Mai mult, potrivit art. 73 alin.(1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

“art. 73 – Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul/Plătitorul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale nu implică un drept al contestatarii, ci un imperativ al interesului personal al acesteia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Din dispozițiile art.269 alin.(1) din Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se reține că, în contestație, societatea comercială trebuia să menționeze atât motivele de fapt și de drept, cât și să depună dovezile pe care se întemeiază acestea, organul de soluționare neputându-se substitui contestatarii cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste un act administrativ fiscal.

În acest sens, încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „*actor incumbit probatio*”, principiul fiind consfințit de art.249 din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare: „[...] cel ce face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească [...]”.

Așadar, se reține că, deoarece contestatara nu a prezentat argumente care să constituie izvor material al pretențiilor deduse contestației, argumente prin care să combată constatările organelor de inspecție fiscală și care să fie însoțite de documente justificative doveditoare din care să rezulte o situație contrară față de cea constatată de organele de inspecție fiscală, reprezintă o nesocotire de către contestatară a propriului interes, ceea ce va determina respingerea contestației.

Având în vedere considerentele prezentate mai sus, actele și documentele existente la dosarul contestației, legislația fiscală aplicabilă în speță în perioada verificată, precum și faptul că argumentele prezentate de societatea comercială contestatară nu sunt de natură să modifice constatările organelor de inspecție fiscală, rezultă că, în mod corect și legal, organele de inspecție fiscală au procedat la colectarea suplimentară a taxei pe valoarea adăugată în sumă de .. lei, devenită TVA suplimentară de plată, drept urmare **se va respinge contestația ca neîntemeiată** pentru acest capăt de cerere.

2) Referitor la accesoriile în suma de .. lei, organul de soluționare reține următoarele:

In fapt, prin adresa înregistrată la A.J.F.P. ... sub nr..... și la D.G.R.F.P. ... sub nr...., societatea contestă taxa pe valoarea adăugată în suma de .. lei stabilită prin Decizia de impunere ..., *precum și accesoriile aferente obligației fiscale suplimentare, fără însă a preciza numărul și data unei decizii de calcul accesorii și cuantumul acestora.*

Având în vedere că prin Decizia de impunere nr... contestată, nu au fost stabilite în sarcina S.C. ... S.A. și obligații fiscale accesorii, iar în contestația formulată petenta nu precizează un act administrativ fiscal prin care să fie individualizate obligații fiscale accesorii, precum și valoarea acestora, cu adresa nr.... Serviciul Soluționare Contestații din cadrul D.G.R.F.P. ... a solicitat societății ca în termen de 5 zile de la primirea acesteia, să transmită titlul de creanță prin care se individualizează accesoriile precum și cuantumul acestora pe care înțelege să le conteste.

Prin adresa de răspuns înregistrată la D.G.R.F.P. Ploiești sub nr..... societatea contestă obligațiile fiscale accesorii în suma de .. lei fără însă să menționeze o decizie de calcul accesorii prin care acestea au fost individualizate precizând că "[...] La data formulării contestației fiscale nu fusese emisă nicio decizie de impunere prin care să fi fost stabilite astfel de obligații fiscale accesorii – dobânzi și penalități. [...]

[...] obligațiile fiscale accesorii în cuantum total de ... lei ce sunt aferente debitelor instituite prin Decizia de impunere contestată de societate nu au fost incluse într-o decizie de accesorii emisă în mod separat ci au fost anulate direct, în temeiul dispozițiilor OUG nr.69/2020.

Cu toate acestea, în temeiul principiului accessorium sequitur principale, societatea înțelege să conteste accesoriile aici evidențiate [...]."

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 269 alin.(1) lit. b) și alin.(2) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„art.269 - Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestației;

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

e) semnătura contestatorului sau a împuternicितului acestuia. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii.

(2) **Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat.**

Potrivit prevederilor anterior citate, **obiect al contestației** îl constituie numai sumele înscrise într-un titlu de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat.

În speta analizată reținem că, deși prin adresa nr. .. societatea a fost înștiințată cu privire la lipsa obiectului în ceea ce privește obligațiile fiscale accesorii și i s-a acordat termen pentru a se conforma, acesta nu a respectat dispozițiile art. 269 alin.(1) lit. b) și alin.(2) din Legea nr.

207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, respectiv nu a menționat decizia prin care au fost individualizate accesorii în cuantum de ... lei contestate.

Conform pct. 11.1 lit. c) din Instrucțiunile de aplicare a titlului VIII din Legea nr. 207/2015, aprobate prin O.P.A.N.A.F. nr. 3741/2015:

„11.1 Contestația poate fi respinsă ca:[...]

c)fiind fără obiect, în situația în care sumele și măsurile contestate nu au fost stabilite prin actul administrativ fiscal atacat;[...]”.

Având în vedere cele prezentate mai sus, rezultă că **pentru obligațiile fiscale accesorii** în suma de **450.280 lei** care nu se regăsesc în Decizia de impunere nr.F-DB229/30.07.2020 contestată și pentru care societatea nu a precizat obiectul atacat, **se va respinge contestația ca fiind fără obiect**, în baza prevederilor art.269 alin.(2) din Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct. 11.1 lit. c) din Instrucțiunile de aplicare a titlului VIII din Legea nr. 207/2015, aprobate prin O.P.A.N.A.F. nr. 3741/2015.

3) Referitor la capătul de cerere privind restituirea sumei contestate de ... lei, organul de soluționare reține următoarele:

In fapt, prin contestația înregistrată la A.J.F.P. ... sub nr. ... și la D.G.R.F.P. ... sub nr....., ... S.A. a solicitat restituirea sumei de .. lei stabilită în mod nelegal de organele de inspecție fiscală.

In drept, referitor la competența de soluționare art.268 și art.272 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, prevede ca este limitată astfel:

“art. 268 - Posibilitatea de contestare

(1) *Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit prezentului titlu. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal.*

(2) *Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal.*

(3) *Baza de impozitare și creanța fiscală stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.*

(4) *Pot fi contestate în condițiile alin. (3) și deciziile de nemodificare a bazei de impozitare prin care nu sunt stabilite creanțe fiscale.*

(5) *În cazul deciziilor referitoare la baza de impozitare, reglementate potrivit art. 99 alin. (1), contestația se poate depune de orice persoană care participă la realizarea venitului.*

(6) *Bazele de impozitare constatate separat într-o decizie referitoare la baza de impozitare pot fi atacate numai prin contestarea acestei decizii.[...]*

art. 272 - Organul competent

(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, a deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin decizie de modificare a bazei de impunere, precum și împotriva deciziei de reverificare se soluționează de către structurile specializate de soluționare a contestațiilor.

(2) *Structurile specializate de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii sunt competente pentru soluționarea contestațiilor ce au ca obiect:*

a) *creanțe fiscale în cuantum de până la 3 milioane lei;*

b) *măsura de diminuare a pierderii fiscale în cuantum de până la 3 milioane lei;*

c) *deciziile de reverificare, cu excepția celor pentru care competența de soluționare aparține direcției generale prevăzute la alin. (5);*

d) *creanțele fiscale accesorii, indiferent de cuantum, aferente creanțelor fiscale principale stabilite prin decizii de impunere/acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere contestate și pentru care competența de soluționare a contestației revine structurii specializate de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor.”*

Conform dispozițiilor legale mai sus menționate în temeiul Titlului VIII din Codul de procedură fiscală, rezultă că solicitarea contribuabilei de restituire a sumei contestate de ... lei, nu este de competența organului de soluționare a contestației, acesta având posibilitatea exercitării drepturilor prevăzute la art.168 din același act normativ, din care citam:

“art. 168 - Restituiri de sume

- (1) Se restituie, la cerere, contribuabilului/plătitorului orice sumă plătită sau încasată fără a fi datorată.
- (2) În situația în care s-a făcut o plată fără a fi datorată, cel pentru care s-a făcut astfel plata are dreptul la restituirea sumei respective.
- (3) Prevederile prezentului articol se aplică și pentru sumele de restituit ca urmare a aplicării, potrivit legii, a scutirii indirecte sau a altor asemenea scutiri.
- (4) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se restituie din oficiu următoarele sume:
- a) cele de restituit, reprezentând diferențe de impozite rezultate din regularizarea anuală a impozitului pe venit datorat de persoanele fizice, care se restituie în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere;
- b) cele încasate prin poprire, în plus față de creanțele fiscale pentru care s-a înființat poprirea, care se restituie în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data încasării.
- (5) Diferențele de impozit pe venit și/sau contribuții sociale de restituit mai mici de 10 lei rămân în evidența fiscală spre a fi compensate cu datorii viitoare, urmând să se restituie atunci când suma cumulată a acestora depășește limita menționată.
- (6) Prin excepție de la alin. (5), diferențele mai mici de 10 lei se restituie în numerar numai la solicitarea contribuabilului/plătitorului.
- (7) În cazul restituirii sumelor în valută confiscate, aceasta se realizează conform legii, în lei la cursul de referință al pieței valutare pentru euro, comunicat de Banca Națională a României, de la data rămânării definitivă a hotărârii judecătorești prin care se dispune restituirea.
- (8) În cazul în care contribuabilul/plătitorul înregistrează obligații restante, restituirea/rambursarea se efectuează numai după efectuarea compensării potrivit prezentului cod.
- (9) În cazul în care suma de rambursat sau de restituit este mai mică decât obligațiile restante ale contribuabilului/plătitorului, se efectuează compensarea până la concurența sumei de rambursat sau de restituit.
- (10) În cazul în care suma de rambursat sau de restituit este mai mare decât suma reprezentând obligații restante ale contribuabilului/plătitorului, compensarea se efectuează până la concurența obligațiilor restante, diferența rezultată restituindu-se contribuabilului/plătitorului.[...].

Având în vedere situația de fapt și de drept prezentată, precum și prevederile legale enunțate, rezultă că D.G.R.F.P. ... prin Serviciul Soluționare Contestații nu are competența de soluționare a cererii de restituire a sumei contestate de ... lei, acest capăt de cerere urmând a fi soluționat de A.J.F.P. ..., motiv pentru care, pentru acest capăt de cerere **se va declina competența materială de soluționare în favoarea A.J.F.P. ...**.

IV. Concluzionând analiza pe fond a contestației formulată de S.C. ... S.A. din municipiul Targoviste, județul ..., împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr.... emisa de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice ..., în conformitate cu prevederile art.279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE:

1. Respingerea contestației ca neîntemeiată pentru suma contestată de ... lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar.

2. Respingerea contestației ca fiind fără obiect pentru suma contestată de ... lei reprezentând accesorii aferente TVA.

3. Declinarea competenței de soluționare privind capătul de cerere prin care S.C. ... S.A. a solicitat restituirea sumei contestate de ... lei, în favoarea A.J.F.P.

4. Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac, dar poate fi atacată la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în termen de 6 (șase) luni de la data comunicării, conform prevederilor legale.

....

DIRECTOR GENERAL

...